

بررسی همسرآزاری

درمراجعان به کلانتری های منطقه ۶ شهر تهران

موسسه بهبود زندگی زنان باهمکاری

دفتر امور مشارکت زنان- وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی

چکیده

پژوهش حاضر در قالب یک طرح مقطعی و توصیفی، به منظور بررسی ویژگی های همسرآزاری در مراجعه کنندگان به کلانتری های منطقه ۶ شهر تهران انجام شد. از پرسشنامه های جمعیت شناختی همسرآزاری و SCL-90 R استفاده شد. در طول ۶ ماه اجرای پژوهش ۵۵ مورد شکایت در خصوص همسرآزاری به کلانتری های منطقه ۶ شهر تهران صورت گرفت. مهم ترین خصوصیات قربانیان و اقدام کنندگان همسرآزاری به ترتیب عبارت بود از: میانگین سن ۳۶/۴ و ۳۱/۴ سال، تحصیلات دانشگاهی، اکثر قربانیان خانه دار و اکثر اقدام کنندگان شاغل بودند. نیمی از اقدام کنندگان خشونت براساس گزارش همسرانشان معتاد بودند. شایع ترین آزارهای جسمانی عبارت بود از: هل دادن، کبود یا زخمی کردن بدن، به دفعات مشت خوردن، ضرب و شتم با استفاده از یک وسیله مانند کمر بند یا چوب، صدمه در اثر کتک خوردن در حدی که باعث مراجعه به درمانگاه یا بیمارستان شود. شایع ترین آزار روانی عبارت بود از: عمل نکردن به وعده ها؛ انتقاد؛ جر و بحث. بد رفتاری های جنسی شیوع چندانی نداشت و تنها مورد شایع اجبار در برقراری ارتباط جنسی بود. در خصوص وضعیت بهداشت روان، شاخص GSI معادل ۱/۶۰ بود که به مراتب بالاتر از خط برش بود که نیاز شدید قربانیان همسرآزاری به مداخلات بهداشت روان را نشان می دهد. در پایان، پیشنهادهایی جهت انجام مداخلات ارائه شده است.